

Can Hamamcı¹ ile Ruşen Keleş Üzerine

Ruşen Keleş Hoca ile tanışıklığınız ne zamana dayanıyor? Yollarımız ne zaman keşişti? Ruşen Hoca'yla nasıl tanıştığınızı anlatabilir misiniz?

Ruşen hoca ile tanışıklığım 1964-65 ders yılında kendisini ilk defa Fehmi Yavuz hocanın mahalli idareler ve mahalli idareler maliyesi dersinde gördüm. O zamanlar Ruşen hoca bildiğim kadarıyla doçentliğe hazırlanıyordu. Hocayla birlikte dersi izlerlerdi. Onu izleyen yılda son sınıfta Ruşen Hoca doçent unvanını kazanmıştı. Şehircilik dersine kendisi girmeye başladı. O zaman bir yıl boyunca benim şehircilik hocam oldu. Sonrasında doktora çalışmaları sırasında tekrar kendisiyle birlikte olduk, ikinci kez yollarımız keşişti. 1966 yılında fakülte şehircilik kürsüsüne asistan alacağını ilan etti. Başvurdum, sınavı kazandım ve 1977 yılında hocanın da bulunduğu şehircilik kürsüsüne asistan olarak girdim. O zamandan beri keşişen yollarımız hiç ayrılmadı...

Ruşen Keleş Hoca'nın yaşantınıza ve kariyerinize nasıl bir katkısı oldu?

Çok etkisi olmuştur. Bu kadar uzun süre bir arada olmamız haliyle birbiriyle çokça etkileşimlere yol açıyor. Ruşen hoca çok düzenli ve çok titizdir. Çok dakiktir. Bende o nitelikler hocada olduğu kadar sağlam değildir. Beni bir ölçüde titiz olmaya, dikkat etmeye ve kurallara uymaya yöneltmiştir.

Ruşen Hoca ile ilgili aklınıza gelen bir anıyı anlatır mısınız?

Belki klasik anıların daha dışında olduğu için bunu yeğlerim. Hoca çok titizdir, kurallara uymayı sever. Birleşmiş Milletler derneklerinin yıllık toplantısı Atina'da yapılmıştı bir sene. Biz heyet olarak Cahit Palas Bey, Vahdet Aydın, Haluk Gerger, Ruşen hoca ve ben toplantıya gittik. Her şey çok güzel geçti. Hem semineri izledik ve yararlandık hem de akşamları kendi aramızda sohbet ettik. Son gün Atina'dan Türkiye'ye dönüşümüzde Atina uçağımız 14'teydi. Atina Havaalanı çok uzak değildi. Hoca yola çıkarken çok erkenden hazırlanıp çıkmayı ister. Ben ve Vahdet Bey de o kadar sıkı bir şekilde havaalanına gitmek

¹ Prof. Dr., Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi

için acele etmeyiz. Sonunda bizim istediğimiz saatte, hocanın geç kaldık dediği saatte otelden çıktık. O gün Atina'da taksi şoförleri grev yapıyorlarmış. Biz bilmiyorduk, otelden de kimse bizi uyarmadı. Taksi bulmak oldukça güç oldu. En son bir taksi bulduk ama içinde bir müşteri vardı. Taksi şoförü eğer kabul ederseniz önce müşterimi yerine bırakırım ve sonra sizi havaalanına götürürüm dedi. Biz bunu kabul ettik. Ruşen hoca hakikaten tedirgin olmaya başladı geç kalıyoruz diye. Biraz da canı sıkıldı. Aslında o kadar da geç kalmayabilirdik diye biz de kendimizi sorgulamaya başladık. En son hoca 'kaçtı bu uçak' dedi. Ben de 'hocam kaçmaz, Türk Hava Yolları nasıl olsa İstanbul'dan kalkış saatinden kalkmamıştır üzülmeyin' dedik. Hocayı böyle bir şeyle teskin etmek mümkün değildi. Taksi durur durmaz hoca fırladı gitti. Sonrasında bir baktık ki İstanbul'dan uçak daha kalkmamış bile. Ben ve Vahdet hoca uçak kalkmadığı için güldük ama hoca bizim gülmemize uymak niyetinde değildi. Galiba hoşuna gitmemişti bu olay. Sonra da havaalanında bizimle konuşmadı. İstanbul yolunda kızgınlığı geçti ve işler düzeldi.

Bunların dışında eklemek istediğiniz bir husus var mı?

Ruşen hocayla ortak geçen akademik yaşam benim için çok önemlidir. Hocanın dostluğu çok hoştur. Sevecen bir insandır. Hep didaktiktir ama insan çok şey öğrenir. O açıdan ben kürsü hocam olarak Ruşen hocaya kariyerimde epeyce şey borçlu olduğumu söyleyebilirim.

Katkınız için çok teşekkür ediyoruz.